

TAULES SALARIALS DEL CONVENI AUDIOVISUAL ESTATAL (ANY 2009)

Aquesta és la revisió de les taules salarials per al 2009 amb l'increment de l'IPC del 1,4%.

OBRES CINEMATOGRÀFIQUES

CATEGORIA	PER SESSIÓ	PER SETMANA	PER MES
Protagonista	675,67 €	3.053,44 €	8.136,82 €
Secundari	492,04 €	2.188,29 €	6.106,85 €
Repartiment	369,03 €	1.526,71 €	4.325,66 €

OBRES NO CINEMATOGRÀFIQUES

CATEGORIA	PER SESSIÓ	PER SETMANA	PER MES
Protagonista	618,70 €	2.758,85 €	7.356,71 €
Secundari	441,94 €	1.965,30 €	5.484,54 €
Repartiment	353,53 €	1.462,57 €	4.143,98 €

OBRES DE BAIX PRESSUPOST

CATEGORIA	PER SESSIÓ	PER SETMANA	PER MES
Protagonista	501,17 €	2.264,84 €	6.039,59 €
Secundari	410,05 €	1.823,57 €	5.089,03 €
Repartiment	318,94 €	1.317,89 €	3.738,26 €

Dietes 36,45€

Despeses de butxaca 18,22€

+ 5% de Drets de Propietat Intel·lectual

EQUILIQÜÀ
la revista dels actors

descarrega't els números anteriors de la web de l'aapv: www.aapv.net
i participa en ella opinant, amb creacions literàries o gràfiques, suggerències...

últim número

entrevista a rafa montesinos

els altres espais

un altre pas més en doblatge

d'almenara cap amunt

Pepa Torres, representant d'actors i directora de càsting

“Un actor pot sobreviure sense representant, però un representant sense actors...”

Per Manuel Puchades

Íntimament relacionat amb el treball dels actors i les actrius trobem la feina dels representants, els quals realitzen una tasca important i en alguns casos necessària. Ara bé, en el temps que corren els representants també han d'obrir mires i desenvolupar altres projectes. Sobre la relació actors-representant, sobre la seua experiència i sobre com és el seu treball hem parlat amb Pepa Torres.

Quant de temps portes treballant en la representació d'actors?

En la representació artística al voltant de quatre anys, però com a representant de models molt més anys. És una vocació que ve des de fa molts anys, no és una cosa que va aparèixer de sobte, sinó que dedicar-me a aquest món va ser meditat i estudiat.

A banda de la representació d'actors, que altres tasques desenvolupes?

Dins de l'àmbit de l'agència he fet també algunes direccions de càsting, una altra cosa que m'apasiona. És una tasca difícil, però al mateix temps molt interessant perquè envolta molts aspectes a treballar: es necessita saber i estudiar molt bé el guió, l'entorn de l'obra,

crear els personatges, posar-los cara i, sobretot, estar en contacte amb totes les parts del projecte. És un treball que m'apasiona.

La direcció de càsting té futur a Comunitat Valenciana?

Algú que es dedique només a la direcció de càsting ho té difícil i més encara en un moment de crisi com l'actual. En ciutats més menudes has de dur a terme altres treballs a banda dels de direcció. Com he comentat abans, jo sóc representant d'actors i models. Es pot fer tot si ho fas amb dignitat. Quan realitzes alguna direcció de càsting he d'obrir el càsting a tothom, siguen de la meua

agència o no, que pot donar el perfil que busquem. En eixe moment has d'oblidar que portes una agència de representació i treballes en benefici d'un projecte. I, evidentment, quantes més possibilitats d'elegir; molt millor.

A l'hora de fer un càsting per a cinema i televisió, què és el que més valora d'un actor?

En el mitjà audiovisual hi ha un percentatge molt important d'imatge. La telegènia és una cosa innata que es té o no es té. Hi ha gent a qui la càmera l'estima i altres que per determinada raó els costa eixir bé a les fotos. També és veritat que es pot treballar una imatge, i ací és on ha d'entrar en joc el treball del representant per a aconsellar l'actor. Sempre dic que l'actor ha de ser com un llenç en blanc on el director pot escriure, mai has de presentar-te a un càsting amb un imatge preconcebuda, si no la demanen, has de ser maleable però sempre amb una imatge cuidada. Una persona com a actor o actriu és cos, veu i interpretació. Això sí, s'ha de cuidar l'aspecte físic a l'hora de presentar-se a un càsting perquè la primera impressió és la que roman a la retina i després és difícil de canviar.

Què li diries a un actor que comença?

Crec que un actor, com qualsevol persona, ha d'estar sempre en constant evolució i, per tant, ha de formar-se contínuament. No et pots quedar darrere...

Per què de vegades és tan difícil la relació actor-representant?

En molts casos, els representats pensem que som deus i que ho podem aconseguir tot, i no és així. Crec que és un treball al 50%, la meitat del treball la fa el representant, però aquest sense l'actor no és ningú. Un actor pot sobreviure sense representant, però un representant sense actors, què pot fer? Per tant, nosaltres els representants som un recolzament, però l'actor ha de tindre confiança en el seu agent i, si no és així, millor que canvie.

Borsa de treball

Per Sergi Mira

Volem informar-vos sobre quines són les accions que des de l'AAPV realitzem respecte a les oportunitats de feina que van sortint al llarg de l'any. Hi ha diferents formes de tramitar aquestes ofertes:

La clàssica, quan alguna empresa, director o director de càsting vol convocar una audició o càsting obert a tothom. En aquest cas incloguem la convocatòria en l'agenda setmanal o pot ser l'enviem a banda en un altre correu electrònic.

El més habitual, és que ens demanen directament els telèfons d'un llistat d'actors i actrius en el quals estan interessats i que han vist a la nostra web. Ara mateix, el mitjà més utilitzat.

Una altra feina pràcticament diària que fem a l'oficina és estar atents a les possibles oportunitats de treball ací, a Madrid, a Catalunya,..., així quan ens assabentem que algú està preparant una producció o ha rebut alguna ajuda pública (Ministeri de Cultura, Conselleria, RTVV,...) immediatament l'enviem una guia d'actors i actrius en paper amb les vostres fotos i el currículum en el cd, i/o enviem correus electrònics perquè entren en la nostra web, informant-los que poden trobar també les vostres fotos i currículum. Pràcticament totes les empreses, directors i directors de càsting de l'Estat en actiu reben regularment la guia.

Regularització del 2007

La regularització és voluntària, la Tresoreria General de la Seguretat Social fa una liquidació de les vostres cotitzacions i vosaltres podeu optar entre pagar aquesta liquidació o quedar-vos amb les cotitzacions que heu aportat durant tot l'any. Si accepteu pagar, tindreu un mes de termini des de la notificació de la liquidació, encara que es pot sol·licitar un ajornament del pagament fins a un màxim de sis mesos.

Us recordem a tots que si accepteu les regularitzacions podeu incrementar els dies i les quantitats cotitzades, la qual cosa significa que les vostres prestacions poden ser majors. De totes formes cal estudiar cada cas de manera particular.

Tots aquells actors o actrius que teniu més de 50 anys ja esteu dins del període que serveix per al càlcul de la futura pensió, per això, i sempre que el treball i els ingressos ho permeten, heu de procurar estar mínimament pendents de les vostres cotitzacions. Cal tenir en compte que la quantia de la pensió que se li ha de reconèixer al sol·licitant de la jubilació es calcula dels 15 anys anteriors a la sol·licitud.

Recordem també que les cotitzacions a la Seguretat Social són deduïbles en la declaració de la Renda.

Si teniu cap dubte, telefoneu ràpidament a l'AAPV i demaneu per Sergi.

ASSESSORIA JURDÍDIC-LABORAL DE L'AAPV

Si tens cap dubte sobre contractes, atur, regularització,
declaracions SS, jubilació, etc...
...ací t'esperem

aapv - pl. ajuntament, 5 - 21^a - 46002 valència
telèfon 963 528 198 - fax 963 533 736 - info@aapv.net - www.aapv.net

Més cursos...

Enguany hem organitzat el curs "Direcció d'Actors". Del 27 d'abril al 8 de maig Jaime Chavarrí va impartir aquest curs al Teatre Micalet i amb el patrocini d'AISGE.

Des de la Secretaria de Formació estem treballant en buscar finançament per tal d'organitzar un o dos cursos més entre setembre i desembre, tan de teatre com d'interpretació davant la càmera. De moment la cosa està magra però continuem lluitant per a oferir-vos el reciclatge professional que us mereixeu.

Que tingueu un molt bon estiu!

La Secretaria de Formació

teatre i internet

www.fetivalencia.org
Aquesta és la pàgina de la Federació d'Espais Teatral Independents on podreu trobar les sales que la formen.

www.adet teatro.com
Els directors d'escena també compten amb una associació d'àmbit estatal. En aquest web trobareu tota la informació sobre el seu funcionament i la seua feina.

www.iberescena.com
Ací podreu trobar informació sobre les ajudes que ofereix el programa Iberescena del Ministeri de Cultura.

[T]atre

L'AAPV s'oposa rotundament a la desaparició de l'Altre Espai

La Junta Directiva

Els Actors i Actrius Professionals Valencians (AAPV) volem fer pública la nostra oposició a la desaparició d'una altra sala d'exhibició a la ciutat de València, com és el cas de l'Altre Espai. Des de l'AAPV considerem absolutament necessari continuar comptant amb aquest teatre i fem una crida a la gent de la cultura i a la ciutadania per reaccionar front a la política de la Conselleria de Cultura d'eliminar centres i espais culturals. Cal recordar que l'any 2007 desaparegué la Sala Moratin i no ha sigut substituïda per cap altra.

L'Altre Espai és un teatre que va nàixer amb l'esforç de molts professionals valencians i que ha connectat fortament amb tot el sector de les arts escèniques valencianes. No debades és una de les sales on més ha mostrat i desenvolupat el seu treball la professió del teatre i de la dansa valenciana. D'altra banda, l'Altre Espai té unes característiques (aforament, sala d'assaigs, etc.) que la fan singular i única al costat de qualsevol altra sala de la ciutat.

Sense cap notícia oficial des de Teatres de la Generalitat Valenciana, coneguérem aquest nou desfici per la premsa. L'AAPV considera que un fet tan crític que afecta directament als actors i actrius professionals valencians, als ballarins i ballarines, directors, il·luminadors, escenògrafs, autors, i a tot el públic que, al llarg dels anys s'ha anat formant al vol-

tant d'aquest espai, és tan greu que s'hauria d'haver conegut de primera mà pels responsables de Cultura.

Davant això vam tindre una reunió amb la directora general de TGV. Les argumentacions que ens donàrem van ser únicament de tipus econòmic. Pensem que aquestes argumentacions amaguen la vertadera realitat sobre la manca de projecte artístic per part de TGV, és a dir, l'abandonament del teatre i de l'atenció per la professió teatral valenciana. Només cal recordar les inversions realitzades en produccions o altres infraestructures quan tenen un veritable interès per fer-ho.

Després de la inversió realitzada, fa tan poc de temps, per tindre la sala en condicions òptimes, ens sembla una incongruència el seu tancament el qual suposaria un retrocés en la vida teatral i cultural irremediable a la ciutat de València. L'Altre Espai ha de continuar oferint la possibilitat de treballar a molts músics, ballarins i ballarines, actors i actrius, com ho ha fet des de fa més de 10 anys. Exigim a les institucions (Generalitat, Diputació, Ajuntament, ...) que troben una solució perquè aquest espai pugui continuar en funcionament.

aapv és membre de:

Fédération Internationale des Acteurs

d'almenara cap amunt

El Teatre del Raval

Per Sònia Alejo

Al mateix temps que Castelló ha crescut i s'ha modernitzat (sí, modernitzat, per què no? potser és un terme un poc exagerat però crec que és just fer-lo servir ací), tant per l'arribada d'immigrants que havien vingut per a ocupar els llocs de treball d'una província pròspera, com per l'impacte d'una jove i moderna universitat, els ciutadans s'han trobat amb el tancament, quasi paral·lel, de dos de les tres sales que han estat obertes i amb activitat constants durant els darrers 20 o 30 anys.

Com ja vaig escriure en el reportatge de Fàtima Agut de fa dos números d'aquesta revista, cap a la meitat del segle XIX Castelló comptava, a més del Teatre Principal, amb varies sales gestionades per grups amateurs i amb programació constant. Doncs bé, actualment, aquesta ciutat només compta amb el Teatre Principal per aglutinar tota la programació de teatre, festivals benèfics, certàmens de grups amateurs, campanyes escolars, dansa, sarsuela, etc.

El Teatre Cine Rex, de gestió privada, va tancar definitivament en 2004, després d'estar uns anys 'lluïtant' contra el monstre de les multi-sales. Aquesta sala exhibia espectacles de teatre i sarsuela en les festes de la Magdalena i esporàdicament programava algun espectacle d'èxit que poguera omplir la sala durant la resta de l'any, però principalment estava destinada al cinema.

El Teatre del Raval era l'antic cinema de l'edifici dels Sindicats i es troba als seus baixos. En 1986 s'inaugurà com a teatre amb el Ballet Nacional d'Arantxa Argüelles i Antonio Castilla i des d'aleshores i fins a 2001 la seua programació ha sigut ininterrompuda. Teatre amb les grans figures de cada moment, avantguarda, teatre alternatiu, amateur, infantil, dansa; la programació en mans de Vicente Pastor; va ser abundant i variada, i tots els professionals de la província (majors de 30 anys) hem treballat a aquest teatre i per suposat era punt de trobada per anar a veure espectacles del Circuit.

En 2001 el teatre es va tancar intermitentment com a conseqüència de les obres de rehabilitació de l'edifici dels sindicats i a partir de 2004, el tancament va ser definitiu. Les obres van acabar i el teatre del Raval, gestionat per la Diputació de Castelló, no es va tornar a obrir.

Periòdicament apareixen en la premsa articles reivindicant i exigint la seua remodelació i obertura. L'associació d'espectadors Platea, el Bloc i altres col·lectius tracten de mantindre viva aquesta reivindicació front les autoritats, Diputació i Ajuntament perquè el Teatre Principal no dona abast, es veu saturat amb la programació i els compromisos socials, amb les companyies de la província que demanen estrenar 'en casa' i amb els grups amateurs que volen exhibir els seus treballs.

L'oferta d'espectacles d'arts escèniques a la ciutat de Castelló es absolutament pobra i no està, ni de lluny, a l'altura de la demanda dels espectadors potencials que podria tindre (l'hàbit d'anar al teatre s'ha anat perdent amb el tancament de sales) i de les companyies professionals que té la província i que han d'exhibir fora els seus espectacles.

Quan estava a punt d'enviar aquest article per publicar-lo a la revista, em trobe amb aquest titular al diari "Las Provincias": "El Ayuntamiento solicitarà la cesión de uso del Teatro Raval a la Generalitat Valenciana". En el mateix article, el regidor de Cultura Miguel Ángel Mulet, confirma la intenció de l'Ajuntament de Castelló que la remodelació es duga a terme el més aviat possible dins del pla "Castelló Activa" i dóna la xifra d'un milió d'euros per fer-la i obrir de nou el teatre del Raval.

Ens podem permetre el luxe de creure i ser optimistes respecte a aquesta notícia (sense aturar-nos a analitzar les possibles conseqüències d'aquesta cessió) o bé ens deixem dur pels vents d'escepticisme que bufen?

Trobe que el més important és anar recuperant les sales, fins i tot obrir altres de noves si fóra possible. Omplir-les de continguts i de públic ja és una altra feina pendent.

Els altres espais

Consell de redacció

En mig de la polèmica pel tancament de sales públiques volem conèixer la realitat dels altres espais, sales d'exhibició teatral on també es crea i es produeixen espectacles, nous llenguatges artístics, etc.

1. Què va originar obrir la sala? Quina capacitat té? Quins són els objectius artístics?
2. Quin és el vostre criteri a l'hora de programar o produir?
3. Amb quin pressupost anual compteu? Quina és l'estructura que teniu? Rebeu ajudes públiques o privades? Quantes representacions es fan a l'any a la sala?
4. Realitzeu altres activitats que no siguin les purament teatrals? Quina incidència tenen en el veïnat?
5. Alguna consideració?

Teatro de Marionetas La Estrella

1. La necessitat d'independència, d'un espai propi, de generar un nou públic. La sala La Petxina té una capacitat per a 100 espectadors, la del Cabanyal per a 150. Els nostres objectius artístics són, en primer lloc, crear un repertori per a xiquets, adolescents i adults seguint un camí propi dins del teatre amb titelles. En segon terme, créixer i enriquir la societat a la qual pertanyem.

2. Organitzem la programació segons el nostre repertori, com a supervivència de la nostra companyia estable. També portem altres companyies quan tenim subvencions

i fins on aquestes arriben.

3. Depenem de la taquilla, per la qual cosa no hi ha una constant econòmica. Reben ajudes públiques que arriben a ser un terç del total recaptat per temporada. Actualment som una societat limitada. Entre les dos sales, realitzem al voltant de 200 representacions a l'any.

4. Al barri del Cabanyal portem una lluita veïnal amb el col·lectiu Salvem El Cabanyal, el teatre corre el risc de ser destruït per l'Ajuntament de València.

5. Volem incidir en que el Teatro de Marionetas la Estrella del Cabanyal pateix el risc gravíssim de ser destruït. El món del teatre lluitarà per defensar aquest espai?

Teatro de Los Manantiales

1. La raó que va motivar la necessitat d'obrir un espai de creació escènica i d'exhibició no va ser altra que la realitat existent al panorama teatral valencià. La necessitat de replantejar tant els temps de creació com els d'exhibició, afavorir així la investigació i contribuir a la renovació de les arts escèniques, que ja feia falta a aquesta ciutat.

2. Els criteris fonamentals estan relacionats amb la transversalitat, la investigació i el compromís polític.

3. El pressupost no arriba als 100.000 €. Rebem ajudes públiques i el nombre de funcions està al voltant de les 150 anuals.

4. Totes les activitats estan relacionades amb les arts escèniques, ja que els nostres plantejaments de transversalitat, el nostre concepte d'allò que considerem teatral no es redueix a allò que habitualment entenem per teatre. Fem des de concerts de música experimental, a videofòrum, tallers o conferències. Volem ampliar el camp d'allò que considerem escènic.

5. Queda molt de camí per recórrer i davant la possible crisi o tancaments de teatres públics, els espais independents hauríem de ser una alternativa sòlida i coherent.

Espacio Inestable

1. Espacio Inestable l'obrírem l'any 2003 un grup d'estudiants que acabàvem d'eixir de la Universitat de Filologia i, després d'explorar el teatre universitari, volíem continuar investigant i mostrant els nostres treballs. Com eren conscients que a l'exterior era molt difícil reproduir treballs, decidírem crear un espai per a nosaltres i per a tots aquells que tenien difícil l'exhibició a la ciutat. La nostra sala és humil, però a poc a poc l'anem millorant perquè estiga al nivell que demanen les companyies. Té una capacitat per a 60 persones i les seues dimensions són de 6,5 per 11 metres. El nostre objectiu és, bàsicament, la producció dels nostres espectacles (Teatro de lo Inestable) dins d'eixa recerca de nous llenguatges en què venim treballant aquests anys. La programació, que en un principi estava pensada per a tots eixos grups incipients amb molta creativitat i ganes, també ha deixat pas a gent del planter. També s'apropen companyies professionals, fins i tot de fora de València, sobretot des que entràrem l'any 2008 a La Xarxa de Teatres Alternatius.

2. Les nostres produccions caminen cap a la investigació de nous llenguatges teatrals. Experimentem amb el text, el cos, la imatge. Els processos de creació són llargs i sempre tenim un concepte clar de l'espai, perquè treballem a la nostra sala, en el mateix lloc on s'estrenarà. La disposició del públic, per exemple, és un element més a tindre en compte tant important com la il·luminació o l'escenografia. Intentem treballar amb un equip fixe, autors, director, actors i també comptem amb gent de fora perquè ens propose noves idees. Respecte a la programació, com hem dit abans, tenim lloc per a noves propostes de gent que estrena els seus primers treballs i també ens interessen aquells treballs que comparteixen la nostra visió del fet escènic. És molt important per a nosaltres la confiança que depositem en el creador, ja que moltes propostes són estrenes i ens interessa que el textos siguen de creació pròpia.

3. El pressupost depén de les ajudes que rebem cada any. A poc a poc, les institucions ens tenen en compte i esperem que així continue per a poder subsistir. Nosaltres estem constituïts com una societat limitada des de l'any 2006, amb vuit socis i cinc treballadors. La temporada passada férem al voltant de cent cinquanta representacions.

4. A la sala s'exhibeix teatre, dansa i altres contaminants, com són concerts, cursos, lectures dramatitzades i exposicions.

5. Només dir que pertanyem a la Plataforma de Teatres Privats de la Ciutat de València i que estem intentant obrir una porta per a la legalitat dels espais privats i així evitar el tancament de les sales, com ha ocorregut amb els nostres companys de la sala Off i Teatro Círculo. Considerem que una ciutat com València ha d'afavorir la cultura i no posar obstacles al desenvolupament d'aquestes activitats tan enriquidores i necessàries.

Sala Off

1. Nosaltres començàrem com a escolar fa 10 anys i al nostre pla d'estudis l'assignatura per excel·lència era el públic. L'any 2004 ocupàrem també la nostra sala amb espectacles de companyies que tenien alguna cosa interessant que contar i que eren afins a la nostra filosofia. Com una evolució natural, al 2005 va nàixer la nostra companyia professional i, des d'aleshores, hem crescut alternant produccions pròpies amb les d'altres companyies. També aprofitem la sala com a lloc d'exhibició dels nostres alumnes a final de curs. La sala té una capacitat per a 100 persones.

2. Ens agrada el TEATRE amb majúscules, ens agrada el públic i creiem en aquesta màgia que apareix entre l'actor o el ballarí i l'espectador. Ens agrada gaudir sense ser frívols, emocionar sense un excés de sensibilitat, fer pensar sense eixir d'ací amb mal de cap. Ens agrada la comèdia, el teatre clàssic, el teatre musical, la dansa... Privilegiem l'espai que es crea entre l'artista i el públic. Aquest criteri no deixa fora cap forma d'expressió teatral, des de la tragèdia grega fins a l'últim crit d'expressió teatral.

3. El nostre pressupost varia perquè depenem únicament dels nostres recursos, que són molt escassos perquè no rebem cap ajuda ni pública ni privada. L'any 2007 férem 51 funcions amb els alumnes de la nostra escola i 53 amb companyies professionals. Al 2008, 28 dels alumnes de l'escola i comptarem amb 72 funcions professionals. Fins a meitat de febrer d'enguany havíem programat 22 funcions professionals de 5 companyies diferents (3 valencianes, 1 de Madrid i una altra de Barcelona). Des d'eixa tercera setmana de febrer l'Ajuntament ens ha obligat a tancar.

4. A la nostra sala mai s'ha realitzat cap activitat que no estiga relacionada amb el món de les arts escèniques.

Sala Flotant

1. Originalment, la Sala Flotant es va obrir per la necessitat que teníem uns amics i companys de l'escola de teatre per continuar estudiant i investigant pel nostre compte sobre el treball de l'actor. Per al tipus de treball físic i vocal que féiem necessitàvem un espai, era impossible imaginar eixe tipus de treball a casa nostra i a més tindre un local propi era una manera d'assumir responsabilitats i ser constants en este entrenament. Al cap d'un temps i d'una manera molt natural, vam començar a assajar el nostre primer muntatge i la sala va esdevindre, també, un espai de creació. L'actual Sala Flotant està situada al barri de Patraix, però va ser a l'anterior seu al barri del Cabanyal (on vam estar uns tres anys), on vam començar una programació estable de cursos i altres activitats pedagògiques (taules redones, projeccions, etc.) al voltant de diferents disciplines relacionades directa o indirectament amb el fet teatral que encara continuen actualment. La Sala Flotant és la seu de la companyia, El pont flotant, però també és un espai de creació i investigació obert a diferents creadors i pedagogs relacionats directa o indirectament amb les arts escèniques i la pedagogia.

2. La Sala Flotant no és un espai d'exhibició, encara que les dues últimes produccions de la companyia han sigut mostrades ací com una part més del procés de creació. També en algunes ocasions hem organitzat classes obertes i mostres de treball on han vingut amics, familiars o companys que han compartit amb nosaltres el final dels cursos i tallers. Quant al criteri de programació, normalment ens basem en les nostres pròpies inquietuds i necessitats com a actors i com a creadors, però també en les necessitats i desitjos que ens transmeten tant els estudiants de teatre com els companys de professió del nostre voltant.

3. El pressupost anual amb què comptem varia cada any, i depèn de molts factors: si se'ns ha concedit algun tipus d'ajuda per part d'alguna administració; si hem pogut estalviar més o menys els anys anteriors; el nombre d'activitats que programem i el nombre d'alumnat; etc. Al 2008, per exemple, vam comptar amb dues partides d'ajudes: de Teatres de la Generalitat i de l'Ajuntament de València. L'estructura amb què comptem a nivell humà és la pròpia de la companyia, ja que som els mateixos membres del grup qui ens ocupem de tota la tasca de gestió i organització de les activitats i, a banda, l'hem de sumar l'interès i la col·laboració de tots els professionals que treballen a la sala impartint cursos, tallers i altres. Per altra banda, el nombre d'activitats organitzades varia en funció de la demanda, les necessitats i les possibilitats que tenim

cada any; al 2007 s'organitzaren vuit cursos de formació, per exemple, i al 2008 sis i una projecció.

4. La nostra activitat està directament vinculada amb el fet teatral i el contacte que tenim amb el veïnat del barri és molt tranquil i agradable. Els veïns més directes ja estan acostumats a veure i escoltar "coses rares" -si més no "diferents"- per la Sala, això sí, sempre tractem de respectar els horaris i necessitats de tota la comunitat. Per la Sala passen moltes persones al llarg de l'any, a banda de funcionar com a oficina, espai d'assajos, de cursos i, de vegades, com a casa particular d'algun de nosaltres, que passem quasi més hores ací que a casa nostra. Tot i la bona comunicació amb els veïns més directes, sempre hem volgut estar vinculats al barri en el qual treballem: presentar-nos i conèixer personalment el veïnat, estar atents a les necessitats i problemàtiques de la barriada, etc. És per això que fa un temps ens posàrem en contacte amb l'Associació de Veïns del barri de Patraix, un col·lectiu molt actiu i prou implicat en la tasca veïnal, amb qui tenim una reunió pendent per seure i trobar vies de col·laboració en aquest sentit.

Col·laboren amb l'aapv:

Ajuntament de València

